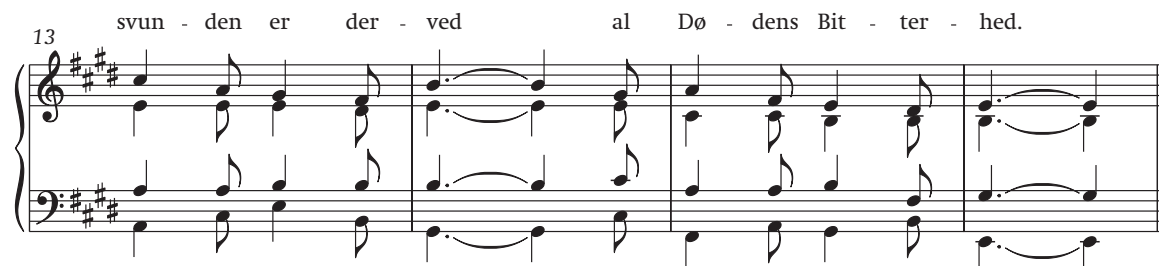
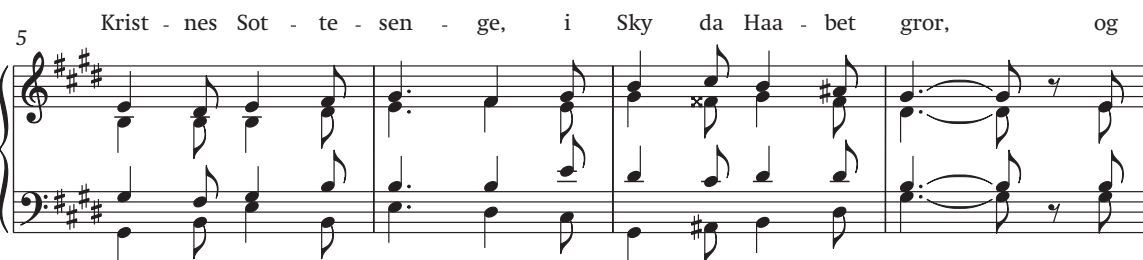
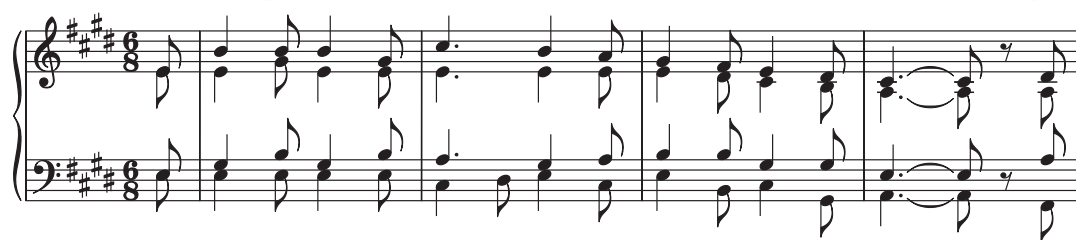

Som Dug paa slag - ne En - ge, saa fal - der Li - vets Ord paa

1. Som Dug paa slagne Enge,
saa falder Livets Ord
paa Kristnes Sottesenge,
i Sky da Haabet gror,
og Trøsten over Døden
deraf er Førstegrøden,
forsvunden er derved
al Dødens Bitterhed.
2. Som Sol gaar ned bag Lunden
i Havet lyseblaat,
i Sommer-Aftenstunden,
mens Fugle kvidre smaat,
saa gaar den Sjæl til Hvile,
i Færd med sødt at smile,
som føler, i sit Ord
hos os vor Herre bor.
3. Som let vort Legem gyser
i Sommer-Morgengry,
mens Morgenstjernen lyser
og lover Dag paa ny,
mens Sommerdagen gryer
i hvide Morgenskyer,
saa er, med Livets Lys,
vort sidste Kuldegys.

N.F.S. Grundtvig